

Tistrup til Grindsted". Ærede Medlemmer ville maaske erindre mine Udtalelser om denne Sag ved Sagens første Behandling, at der her er Tale om en Forkortelse af mellem 2—3 Mil, hvorved Banen altsaa bliver billigere og ogsaa naturligere for Forbindelsen mellem det østlige og vestlige Jylland. Jeg stillede derfor Forslag om denne Forandring i Udvalget, og hele Udvalget har tiltraadt det uden nogen som helst Modbemærkning, saaledes at der nu sættes Tistrup i Stedet for Varde. — Saa kommer jeg til Flertallets Forslag under Nr. 30, der med Hensyn til Banen under Nr. 40 gaar ud paa at vende tilbage til Kommissionens Forslag om en Grindsted—Kolding—Vejen-Bane. I Folketinget blev der jo sat et Stykke ind, hvorved Forslaget kom til at lyde paa, at Banen skulde gaa til *Lunderskov eller* Kolding med en Sidebane til Vejen. Vi have i Udvalget ført mange og lange Forhandlinger om dette Punkt, der er ingen Privatbane, vi have ført saa mange og lange Forhandlinger om som om denne, og der er ingen Bane, som der har været saa mange Ubehageligheder forbundet med at forhandle om som denne, og det har været meget vanskeligt for os at naa til Enighed. Endelig naaede vi saa vidt til syvende og sidst, at et Flertal paa 12 Medlemmer i Udvalget enedes om at foreslaa det, der staar i Kommissionens forslaget, nemlig en Gaffelbane fra Grindsted — den Gang var der ikke Tale om en Fortsættelse over Sønder Omme, fordi vi den Gang tænkte os, at Statsbanen skulde gaa over Sønder Omme — over Bramdrup til Kolding paa den ene Side og Vejen paa den anden Side. Der var 7 Medlemmer i Kommissionen, der ikke kunde slutte sig hertil, men det var navnlig Repræsentanter for Statsbanedriften, og det var ikke, fordi man i særlig Grad vilde forsvare Lunderskov, men fordi man mente, at Driften af en saadan Gaffelbane vilde være uheldig, upraktisk, og det var altsaa den væsentligste Grund, der blev indvendt imod en saadan Gaffelbane. Jeg kan ikke se rettere end, at efter alt, hvad der foreligger, og navnlig efter de forskellige Andragender, vi have modtaget — jeg skal særlig henvise til de Andragender, der findes som Bilag til Betænkningen under Nr. 30—34, og som jeg ikke tvivler om, at ærede Medlemmer have læst —, har der været gode og vægtige Grunde for denne Banes Retning. Jeg vilde anse det for urimeligt, om denne Bane ikke kom til at gaa til Kolding, den store By. Efter min Mening blev denne By forurettet i 1894,

og den vilde yderligere blive forurettet, hvis Retningen ikke blev saadan; og paa den anden Side vilde jeg ogsaa have anset det for ret urimeligt, om der ikke kom en Bane til Vejen, som er i stærk Opkomst. Der er faa Steder i Landet, hvor en Stationsby er i saa stærk Fremgang som Vejen, saa det er særdeles naturligt, at Banen kommer dertil. Jeg har ikke hørt dette modsagt, i alt Fald ikke i den senere Tid. Og selv om man lod Banen gaa til Vejen, vilde det dog, hvis man indsatte Lunderskov i Stedet for Kolding, hvad jeg vilde anse for at være Synd mod Kolding By, være ret unaturligt at anlægge en Bane i saa kort Afstand fra Vejen, thi denne sidste By har intet Opland imod Syd, og ved en saadan Bane vilde man tage en væsentlig Del af dens Opland mod Nord bort, og vi pleje jo dog, naar en Bane kommer for nær ved en eller anden By, at tage Hensyn til vedkommende Bys Interesser; det have vi gjort mangfoldige Gange tidligere, og jeg haaber ogsaa, at man vil gøre det ved denne Lejlighed. Jeg skal derfor anbefale dette Forslag, som hele Udvalget har stillet, til det høje Tings Vedtagelse.

Jeg kommer dernæst til § 9, idet jeg nu er færdig med Privatbanerne. § 9 handler om Tilskuddene. Vi bevæge os jo her paa et temmelig vanskeligt Felt, og der har ogsaa været megen Meningsforskel om disse Spørgsmaal. Naturligvis ønsker man overalt fra de forskellige Egne det størst mulige Tilskud til sine Baner, hver Egn har jo sin Bane kær og vil gerne frede om den, og vi have saaledes haft en Mangfoldighed af baade skriftlige og mundtlige Henvendelser angaaende Tilskuddenes Størrelse. Naar Udvalget her er fremkommet med et samlet Forslag, tør jeg ikke sige, at dette Forslag er fuldkommen rigtigt i den Retning. Det vilde ogsaa være for meget at forlange i saa Henseende. Det er en given Ting, at skal der opnaas nogen Enighed om en Ting, hvorom der er saa stor Meningsforskel, maa man give efter paa forskellige Punkter, hvor man ellers vilde finde det rimeligt at fastholde noget andet. Jeg har imidlertid den Glæde at kunne sige, at hele Udvalget ved sit Forslag under Nr. 31 i alt væsentligt vil stadfæste de Tilskud, som foreligge fra Folketinget. Man foreslaar endvidere følgende Tilskud til ny Baner: til Køge—Kværkeby, som er en ny Privatbane, foreslaas Halvdelen i Lighed med nogle andre sjællandske Baner, hvortil Halvdelen tidligere er tilstaaet, endvidere det samme